

BULLETTINEN

JANUAR-JUNI 2014

DSS tildelt 25 års veteranjuvel

- *Gutta på tur! NRK*
- *Astrup Fearnley museet*
- *Mer liv i losjen*
- *På æren løs*
- *2 innvielser*
- *og mye, mye mer*

Kjære logebrødre!

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Frank Arnesen
OVERMESTER

Jeg håper at de som er til stede på møtene hver onsdag synes det er verdt buss- eller trikkebilletten. Eller parkeringspengene om du vil. Men forhåpentligvis mye mer!

Nettopp derfor ønsker vi at flere skal sitte sammen med oss. «Hva må gjøres for å få «Mer LIV I LOSJEN». Dette spørsmålet har en komite forsøkt å analysere. Det kan du lese mer om på s. 24 og 25. Dette er konklusjonen:

BRØDRENES 5 MINUTTER

Brødrene kan forberede et valgfritt emne i salen. Tema kan være hobby, yrke, opplevelser, etikk. Nær sagt hva som helst, men i tråd med Ordenen, og ikke minst kan det være ganske så uformelt. Har du lyst har du lov!

GRUPPE FOR AKTIVITETER

Vi ønsker å dra i gang en gruppe brødre med underholdning i form av «Husorkester», spill, teater og konkurranser. Er det noe DU kunne tenke deg å engasjere deg i – si ifra!

ETT NYTT NAVN PR ÅR

Her ligger trolig et «uforløst potensiale» som kan være svaret på en effektiv og

rask rekruttering av nye brødre. Det som vil være avgjørende er at DU ønsker å bidra til dette og ikke overlate ansvaret til de andre brødrene. Slik har det kanskje vært tidligere? Starten går i dette øyeblikk!

FADDERNE MÅ FØLGE OPP SINE «BARN»

For at brødrene også kommer på møtene er det viktig at de som møter sjelden eller aldri blir fulgt opp og tatt vare på. Fadderne er trolig de nærmeste til å gjøre dette. Er det mulig å bidra med hjelp i ulike situasjoner f.eks. reisefølge, transport, taxi? Du må ta telefonen og samtalen.

ALLE BRØDRENE BIDRAR

Det er kanskje på denne måten at vår loge kan bli bedre og at fremmøtet blir fyldigere enn i dag. Og så er det Embedskollegiet som har ansvaret for at det som skjer i salen både er opplevelsesrikt og i tråd med det Odd Fellow Ordenen forplikter oss til. På ettermøtet dyrker vi den hyggelige samtalen med god mat og drikke, sang og hyggelig samvær. Det ønsker vi å fortsette med i høst.

GOD SOMMER!

Onsdag er logedag

Logens valgte embedsmenn 2013 - 2015

OM Frank Arnesen	UM Torstein Kallåk	Storrepresentant Espen Rud	Fung. Eks OM Henning Augestad	Skattmester Melvin Henriksen	Sekretær Inge Laskemoen	Kasserer Per Christian Alpers
---------------------	-----------------------	-------------------------------	----------------------------------	---------------------------------	----------------------------	----------------------------------

JM Bulletin er et internblad for Loge nr. 56 Johan Middelthun I.O.O.F.

Ansvarlig redaktør: OM Frank Arnesen, Redaktør: Pål Haugs

Redaksjonsråd: Christian Nettelund, Espen Næss Larsen, Inge Laskemoen, Jan Arne Flattun og Inge Håkon Gjørva.

Redaksjonen ønsker stoff til Bulletin, helst på e-postadresse pahaugs@online.no

Innlegg i bladet står for innsenderens egne meninger uten at redaktøren eller redaksjonskomiteen tar stilling til innholdet såfremt det ikke åpenbart strider mot Odd Fellow Ordenens etiske prinsipper.

Sekretæren informerer

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Inge Laskemoen
SEKRETÆR

Vi har allerede hatt litt forsmak på sommer; en mildere april enn hva vi er vant med. Det har minnet meg om at det nærmer seg slutt på mitt første år i Sekretær-embedet og det nå blir tid for litt ettertanke og refleksjon.

Det har vært mange høydepunkter i året som snart er bak oss. Det viktigste er nok innvielse av nye brødre; Bjarne Eia 18 desember 2013 og Tom Grimseth 30. april i år. Mye av utviklingsarbeidet i Odd Fellow er konsentrert i sermoniene ved innvielse og forfremmelser, og uten ny brødre faller alle disse viktige sermoniene bort.

Vi har imidlertid hatt endel andre høydepunkter også: Forfremmelse av bror Einar Hultberg til Den Edle Kjærlighets grad, forfremmelse av brødrene Bjørn Eckhoff og Sven-Erik Nilsen til Det Gode Vennskapsgrad 14 mai, og ikke minst tildeling av 25 års veteranjuvel til vår bror DSS Per Arild Nesje 26 februar 2014. Ved den anledning hadde vi besøk av Stor Sire Morten Buan som sammen med Storembedsmenn stod for tildelingen.

Det nærmer seg sommer og brødrenes tanker spinner kanskje allerede omkring planene for sommeren. Vi har kun få møter igjen, og siste møte før ferien blir vårt sommermøte 4 juni

Fremmøte:

Fremmøteprosenten har i denne perioden vært på 33. Vi er ikke tilfreds med dette, og det er iverksatt prosesser som forhåpentlig vil bedre fremmøtet fremover.

Personopplysninger i Odd Fellow arkivet.

Jeg minner om at vi er avhengig av å ha oppdatert informasjon i Odd Fellows arkivsystem. Dette er nødvendig for kontakten mellom Ordenen/ Logen og brødrene, f.eks for utsendelse av De Tre Kjedeled og av denne Bulletin. Vi klarer ikke å holde arkivet oppdatert uten hjelp fra brødrene. Husk å gi varsel til Bror Sekretær så snart adresse, e-post eller telefonnummer endres.

De beste ønsker om en god sommer

Redaktørens hjørne

Sommeren nærmer seg!

Bulletinen nr 2 er klar og jeg må takke for mange positive tilbakemeldinger på forrige nummer. Jeg har også fått flere tekster og hele reportasjer fra brr. Takk til mine hjelpere som er med på å få Bulletinen ferdig og kanskje uten for mange trykkfeil.

Jeg vil ønske alle brr og deres familier en fin sommer, sees til høsten!

Skulle dere ha noe å bemerke eller artikler dere vil sende meg er det til: pahaugs@online.no

Pål Haugs redaktør

25 år

Veteranjuvel

11. desember 2013 ble Eks Skattmester Ove Lund tildelt 25 års Veteranjuvel ved en seremoni på Stabekktunet Bo og behandlingssenter der han nå bor.

*Tekst og foto:
Jan Arne Flattun*

Tildelingen ble foretatt av DSS Per Arild Nesje som takket Br Ove Lund for mange års tjeneste i logen, både i embeder og spesielt for hans gode arbeid med logens Bulletin over mange år.

Hovedpatriark i Leir nr 1 Norge Espen Rud overrakte blomster på vegne av leiren og Overmester Frank Arnesen overrakte blomster på vegne av logen.

ONSDAG

11.

DESEMBER

Da Br Ove Lund av helsemessige grunner ikke går i logen nå, fikk han av OM Frank Arnesen overrakt et diplom istedenfor miniatyrmedalje.

Eks Storrepresentant Øivind Vinje, som er Br Ove Lunds fadder og Eks Sekretær Jan Arne Flattun som Br Ove Lund er fadder til, overrakte også blomster med takk for mange fine år sammen i logen.

Jule møtet

Undermester Torstein Kallåk ønsket alle velkommen til årets julemøte. Han ønsket til slutt alle brødrene og deres familier en god jul og et godt nytt år spesielt til de som ikke hadde anledning til å være tilstede på innvielsen!

Med et godt fremmøte på julemøtet 11. desember ble det fin stemning blant brødrene. Julesanger ble sunget i salen og på ettermøtet. Vi hadde tradisjonen tro juletallerken til måltidet. Dette smakte godt!

Vi var heldige å ha Distrikts Stor Sire Per Arild Nesje med oss hele kvelden.

DSS Per Arild Nesje fortalte at det var 9 år siden han hadde fått vært på vårt julemøte. Og han syntes det var hyggelig å være "hjemme" igjen. Han synes også at det var et bra fremmøte i logen.

UM Torstein Kallåk fortalte fra Lutfiskaftens 7.12. Det hadde ikke vært så bra fremmøte fra vår loge. Kvelden hadde vært fin med velsmakende mat og høy steming. Br Torstein sa at det vil bli Lutfiskaften i 2014 også. Kanskje man skulle prøve å arrangere julemøtet litt tidligere.

Stemningen var på topp, og med mye sang og morsomme innslag ble kvelden vellykket. Br UM ønsket de av brødrene som ikke kom på neste møte en god jul og et godt nytt år!

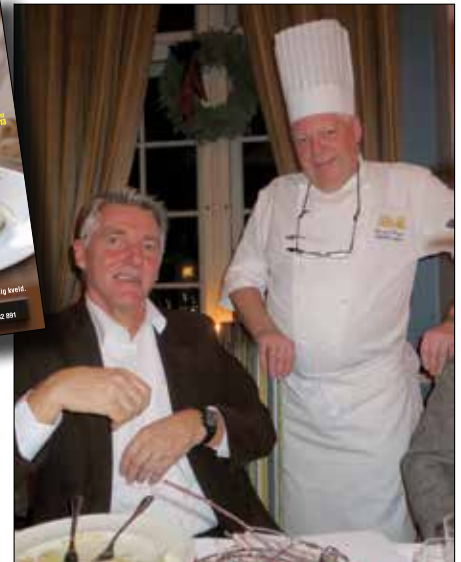
Vi andre så fram til et siste møte før jul med innvielse av en ny bror.

Lutefiskaften

Br Per Christian Alpers spilte taffelmusikk, noe som er ekstra hyggelig på en slik dag.

Torsdag 5. desember 2013 var det igjen tid for Lutefiskaften, en tradisjon vår loge har sammen med Loge Albert Schweitzer.

Tekst og foto: Jan Arne Flattun

UM Torstein Kallåk som også er "Lutefiskgeneral" ønsket velkommen.

Som vanlig var vi i Gamle Logen i de fantastisk flotte lokalene som er der. Dessverre var det få påmeldte og i tillegg noe forfall samme dag, så vi var ikke mange denne gangen.

Tradisjonen tro er det bror av vår loge, Øvind Vinje, som er kjøkkensjef i Gamle Logen, som stod for maten. Og den var god, og her kunne du spise så mange porsjoner som du bare orket.

Brr Per Kallestad og Einar Steen-Olsen takket for det fine initiativet og de hyggelige aftenene vi har her. Så får vi håpe at det blir flere påmeldte i 2014 slik at vi kan opprettholde denne tradisjonen.

VINMØTE

2/12014

Så er møtet gjennomført og her sender jeg en liten rapport.

Møtets innhold var noe annerledes enn vi har vært vant med idet ønsket først og fremst var å få medlemmenes svar på spørsmålsstillinger som undertiden reises. Konklusjonen var vel imidlertid at den beste vin var en "Reserve Mouton Cadet 2011" produsert av baron Philippe de Rothschild i Medoc. Vinen var kjøpt på danskebåten til den nette sum av nkr. 295. Den ble nok tett fulgt av en noe enklere vin fra samme vinhus til kr. 262.

Vinene som ble testet var de ovennevnte to franske, to spanske også fra et enkelt vinhus men av forskjellig årgang og to italienske med forskjellig opphav, men hvor den ene var pappvin den andre flaske. Disse to siste kostet omtrent det samme pr. mengde vin, en forskjell på kr. 10,-

Deltagerne ble bedt om å vurdere om pappvinen holdt samme nivå som flaskevinen. Det var enstemmighet om at det var en viss kvalitetsforskjell. Det var også full enighet om at den dårligste nok var pappvinen. Svaret var ikke riktig. Pappvinen ble av alle holdt for å være best.

Det som skulle prøves for de spanske viner var om ulike årganger smakte likt. Dette ble nemlig påstått av ekspeditøren på Vinmonopolet. Ifølge ham blandet produsentene vinen slik at man alltid fikk samme smak uansett årgang. Panelet hadde ingen problemer med å kjenne forskjell, altså full bom for polet.

Bakgrunnen for at de franske viner var tatt med var en artikkel hvor vindrikkere ble rådet til å prøve viner fra samme vinhus for å lære om smaksvariasjonene i vin. Man skulle sammenligne dyrere viner med enklere sådanne fra samme produsent. Som nevnt stilte de franske viner i særklasse og den mest kostbare ble vurdert som best. Når det gjaldt smaksvariasjonene var oppfatningen at den dyre vin hadde mer av alt enn den rimeligere: Ingen konklusjoner ble da truffet.

Aftenen fortsatte som vanlig med ost og vin.

Nytt møte skal holdes i februar og Jan Christian Netteland er vert.

Med vennlig hilsen
Sverre N. Haug

Eksperimentet med pappvin ble gjort i Den Edle Vinklubb av 1995 med samme resultat.

Baron Philippe de Rothschild S.A.

Fra 1933 har Baron Philippe de Rothschild SA, i Pauillac, Médoc, har vingården hatt som mål å produsere verdens beste viner. Noen av deres best kjente viner Château Mouton Rothschild, Château Clerc Milon og Château d'Armailhac – eller annen merket vin som den berømte Mouton Cadet.

Tore Erling Bjørnsen
- en bror vi ikke ble kjent med

Tore E. ble født 3. juni 1943
- døde 20. januar 2014

Tore E. vokste opp i utkanten av Hønefoss sammen med sin søster Mona – Lisa. 15 år gammel reiste han til sjøs som lettmatros. Etter ca. 11 år på sjøen la han sjølivet bak seg. Han flyttet til Lillestrøm og begynte å kjøre trailer

Tore E. var en stor musiker og var godt kjent i musikkretser. De vil minnes Tore E. som den gode musiker og kamerat som han var. Det være seg både i Norge og i Sverige.

Han jobbet også i Manglerud Frivillighetskorps, hvor han var med på henting og utkjøring av mat til syke og gamle.

Tore Erling Bjørnsen ble innviet i Odd Fellow den 29. mai 2013. Han hadde gledet seg å bli en Odd Fellow, og så fram til høsten 2013 hvor vi skulle ha installasjon av et nytt embetskollegium. Denne fikk han dessverre ikke deltatt i.

Vi lyser fred over
Bror Tore Erling Bjørnsens minne.

Jeg er stolt over å ha vært
venn med Tore E.

Terje Christoffersen

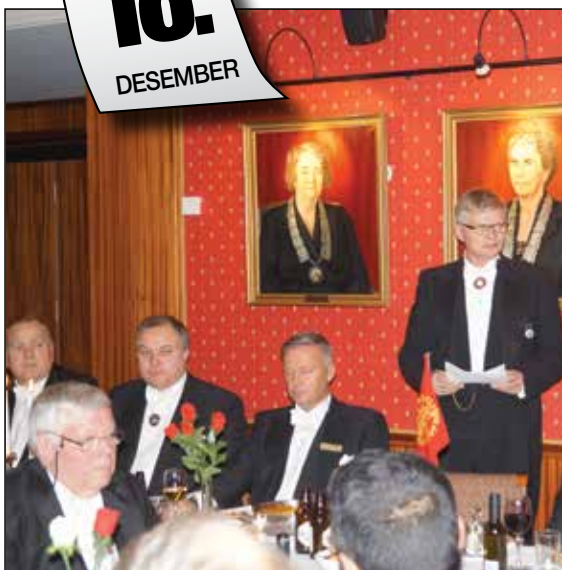

ONSDAG

18.

DESEMBER

Julen var rett rundt hjørnet, men allikevel var mange møtt frem til innvielsen

Det var mye som skulle skje denne kvelden. DSS Per Arild Nesje, storrepresentant Espen Rud samt storrepresentant Eigil Jespersen fra loge Albert Schweitzer som dessuten skulle evaluere vår innvielse. Men det som var det store denne kvelden var å ta i mot vår nye bror.

Visevert Torstein Kallåk ønsket bror velkommen til brodermåltidet og takket for et godt fremmøte så nær jul. Han gikk gjennom dette semesteret og hva vi hadde gjort. Br Torstein minnet også om de viktigste møtene for neste sesong. UM ønsket også vår gjester, Ex OM Knut Bremerthun og Knut Andreas

Bremerthun velkommen og håpet at de skulle få en hyggelig kveld på ettermøtet i vår loge.

DSS Per Arild Nesje gikk inn på sermonien i sin tale under brodermåltidet. DSS minnet også om at det er veldig viktig å øve før man går til en seremoni. Han syntes det så

ut som vi hadde trent en del og var veldig fornøyd med gjennomføringen av seremonien!

Det hadde vært en stilfull og høytidelig seremoni for vår nye br inne i salen.

Overmester Frank Arnesen ønsket vår nye br velkommen i logen og gav han gullnålen som symboliserer VENNSKAP, KJÆRLIG og SANNHET. Han håpet at vår nye bror skulle få like mye glede av logen som han selv.

OM minnet oss på at det nye losjeåret ikke var langt unna og ønsket alle br og deres familier en god jul og et godt nytt år.

UM ønsket også OM Frank Arnesen og hans familie en fin jul og et godt nytt år.

Fadder Henning Augestad ønsket Bjarne Eia velkommen i logen. Han måtte innrømme at det ikke var så ofte at han datt ut av teksten inne i salen, men denne gangen skjedde det. "Han stod jo der og bare var så smilende glad, så da var det ikke lett å holde tråden."

Det ble virkelig en hyggelig aften i logen!

Noen stikkord om vår nye bror:

Bjarne Eia

Født 23.03 1965 i Horten
Gift

Adm Dir

Ordensmedlem i samme husstand:
Elisabeth Trogstad Eia

INGE H. GJØRVA

PÅ ÆREN LØS

EKSTRA

- en losjekriminal i tre akter!

Det var snart 4 år siden han var blitt innviet i losje 56 JM. Altså i Odd Fellow. Ingen hvilken som helst losje må vite. "Ingen over - ingen på siden av", sa de veletablerte. Fine, ærverdige lokaler i Stortingsgt.28: Ingen over - ingen på siden av der heller. Ja, bortsett fra Nasjonalteateret da, på siden av, og så Slottet over, men så var det Stortingsgaten 28 - ingen over ingen på siden.

Flotte, staute menn i mørke dresser og med flotte regalier rundt halsen.

Lokalene virket pompøse.

Malerier av flotte menn

og kvinner preget veg-

gene. Flygel i salon-

gen må vite, som igjen

var utstyrt med skinn-

møbler og fine salongbord slik det søm-

mer seg i en fin losje. Altså i en det ikke finnes maken til, hverken over eller på siden av. Ja, kanskje unntatt Nasjonalteateret og Slottet da - skulle bare mangle!

Dette møtte han, en helt vanlig mann - opprinnelig fra landsbygda hvor såkalte staute, prominente menn kunne telles på en hånd - doktoren, presten, lensmannen og læreren. Og så naturligvis banksjefen som de fleste på et eller annet vis hadde et forhold til. Dette visste han alt om - altså dette med banker, penger og slikt.

Men disse alvorlige menn i Stortingsgaten 28 var noe helt annet - mer imponerende på en måte - i alle fall utenpå. Dessuten var de brødre - tro det eller ei! Han hadde plutselig fått brødre i voksenalder - ja, sånn uten videre. En slags biologisk sensasjon som i utgangspunktet burde være helt umulig, men ikke i losjen - altså i Odd Fellow. Var man først kommet inn her, så fikk man brødre - i en slags dåpsgave. Det vil si på åremål. Altså hvis man sluttet - ja så var også brødrene en saga blott!

Fadderens hans - en tidligere nabo og en gammel travar av et losjemedlem, hadde mange ganger forsøkt å få han med, men jobb, familie og andre interesser hadde så langt stått i veien.

Men for ca 4 år siden endret privatlivet seg nokså dramatisk. Først flyttet yngstemann (og den siste av i alt 3 barn) ut av huset pga studier, og ikke lenge etterpå dro også kona av gårde. Etter noen års haltende ekteskap, det skal innrømmes, ville kona prøve et nytt liv med ny partner, så da stod han plutselig der - helt alene - uten noen å forholde seg til i det daglige. Verst var imidlertid den endrede økonomiske situasjonen som ble kastet på han da kona dro sin vei. Hun skulle ha sitt - det var klart -, og det ble derfor ikke så mye

igjen til han. Hennes situasjon ble derimot bedre ettersom den nye kjekkingen hun flyttet sammen med, tydeligvis satt godt i det.

Slik var nå en gang livet - fylt med tapere og vinnere - i alle fall i økonomisk henseende.

Derfor passet nå dette nye med Odd Fellow godt inn. Han trengte noe nytt og noen nye å forholde seg til. Kanskje kunne nye kontakter og nytt miljø gi nye muligheter?

Fortsatt hadde han Golf som en avlastende aktivitet, men etter 7 års forsøk på å bli en habil golfspiller, hadde han kun nådd nivået hvitt kort, mens de han normalt spilte sammen med, både hadde 20 eller lavere i handikap. Erkjennelsen time var kommet: Dette spillet passet nok ikke hans evner eller manglende sådanne.

Da det lokale musikkorps skulle ha loppemarked sist vår, og de ønsket seg omsettbare ting til dette, falt det ganske naturlig og gi bort hele golfsettet - så fikk de kanskje noen kroner for det, og derigjennom komme til nytte for noe.

Nå var han altså et ekte losjemedlem, og bror til bortimot 90 andre hvorav han kanskje hadde møtt snaut halvparten. Denne halvparten hadde han da gjennom Privatnevnden de siste 4 årene prøvd å gjøre til lags under ettermøtene.

Hver onsdag hadde han trofast stilt opp i losjens lokaler sånn ca kl. halv seks på ettermid-

dagen. Møtet startet jo ikke før halv åtte, så det var rikelig med tid til det han skulle gjøre. Først leverte han yttertøyet sitt i garderoben til den alltid like hyggelig Finn, fikk sin garderobelapp, som han puttet i jakkelomma for deretter å starte kveldens gjøremål: Sette sammen bordene, legge på duker, bestikk, servietter, sangbøker og ikke å forglemme lysestakene og flaggene. Ja, og selvsagt UM's xylofon med klubbe.

Det siste var vannmuggene med is - mye is - ellers ble de gamle losjetraverne sure. Vannet måtte være kaldt. "I vår tid var det unødvendig å påpeke dette", sa de. "Slik skal det bare være"!

Ja, og så blomstene da - de samme blomstene - i plastikk - møte etter møte. Plastic fantastic! Ettermøtet startet normalt med at brødrene forsynte seg fra kveldens smørbrødfat som var pent satt frem på noen bord.: Karbonader med løk, reker, ost, flyndre og så tartaren da. Noen måtte bare ha det. I tillegg forsynte man seg med da man ønsket å drikke - det være seg mineralvann, vin eller øl. Alt etter egen smak. Så fant man seg en plass, men da helst ved siden av de man syntes best om. Liten rotasjon der i gården! Man blandet seg da ikke med hvem som helst selv om man var brødre! Slik var det bare.

Først i køen var selvsagt OM og eventuelle gjester. Det som var litt snålt var at det alltid var noen som gjerne ville stå først i køen. Et slag snikkjøring. Akk, ja, man registrerte jo dette, men gjorde selvsagt ikke noe med det. Vi losjemedlemmer er jo ikke noen andre enn vanlige mennesker vi heller, når alt kommer til alt. Først i køen så ikke karbonadene ble tatt før man nådde frem!

Etter måltidet med sang, enkeltinnlegg og tidvis et ulovlig lotteri, var rydding på kjøreplanen. I tillegg kom baren med kaffe og noggå attåt.

En helt normal kveld for den som hadde sin plass i Privatnevnden. Sjelden eller aldri hadde han hatt noen tid til å sette seg ned i

salongen sammen med de andre brødrene som i sin selvgothet nød kaffe og edlere varer. Godt må vite etter å ha inntatt de høye og smakfulle smørbrød sammen med "ei hel ei, ei halv ei på to", som Lalla Carlsen sang om. Ja, livet i losjen var deilig – for de fleste. Men hva med han selv? Disse årene i losjen var i ferd med å bli svært så trivielle, ja nesten kjedelige akkurat som jobben til tider hadde vært før. Noen forespørsel om andre oppgaver innad i losjen var heller ikke kommet, og det var kanskje ikke så rart. Han var ikke akkurat den som markerte seg mest tydelig, hverken gjennom innlegg eller samtaler. Nei, oppgavene i Privatnevnden var nok hans rette plass.

Følelsen av kjedsomhet hadde derfor kommet snikende det siste året. Engasjementet var likt som i ferd med å forsvinne. Måtte han igjen ta et valg: Skal, skal ikke?

De som stod for den daglige driften av losjen OM, UM, SkM, CM, Insp var greie folk det – ja, selv Eks OM og Kap var OK, men kjente han dem? Han kunne ikke huske å ha sittet i samtaler med noen av dem disse årene. Derfor kjente han dem heller ikke, men brødre var de! Så spørsmålet som stadig vendte tilbake: Gidder jeg lenger? Skal jeg finne på noe annet? Det suret og gikk rundt i hodet hans hele tiden. En følelse av maktløshet og kjedsomhet begynte å ta helt over.

Det han også hadde registrert, og som var noe uventet, var en økende dispputt mellom nyere og eldre losjemedlemmer. Det syntes å være uenighet mellom disse når det gjaldt selve gjennomføringen og tolkningen av tekster, ja en slags maktkamp eller posisjonering om man kan tolke det slik. I så fall var dette rart da makt og ære, høy stilling og kunnskap jo nettopp var temaer man ikke skulle ta opp i dette miljøet – stod det i alle fall i teksten.

For ikke å snakke om ærlighet! Vel, han fikk tenke litt til. "Tålmodighet er alltid en dyd", tenkte han – tynnslitt eller ei.

Men så en sen høstkveld i losjen – altså en onsdag kveld skulle mye endres. Selve møtet var gått som normalt, men det som skulle endre stemningen, skjedde under selve ettermøtet. Hele denne kvelden hadde Privatnevndens formann og UM sittet i tett dialog ved bordet. Noe uvanlig. Til tider virket det som om Privatnevndens formann nærmest snakket hissig til UM som på sin side viste tydelige tegn på ergrelse.

Til slutt reiste UM seg resolutt opp, skjøv stolen bestemt tilbake og denne gangen tok han seg ikke engang tid til å slå sine sedvanlige, falske slag på xylofonen, men gikk rett på sak: "Brødre", startet han. "Det er beklagelig å måtte ta ordet, noe alvorlig har rammet vår losje".

I dette øyeblikk forstummet forsamlingen to-

talt, og man kunne sikkert ha hørt en knappe-nål falle, om en sådan hadde vært til stede og fortatt et slikt kvantesprang.

"For 3 uker siden", fortsatte UM, gjennomførte vi kanskje tidenes beste, årlige sosialaften. Det alvorlige i denne forbindelse er at hele kveldens inntekter ble lagt i vårt pengekabinett her inne. Dette skrinet er borte vekk! Sist det ble observert, stod det som vanlig pent plassert på det bordet der borte ved vinduet. Da PN's formann skulle hente det senere på kvelden, for å sette det i vårt skap i 3. etasje, var det ikke mulig å oppdrive.

I hele 3 uker nå har vi systematisk lett gjennom hele bygningen, alle rom og kott som tenkes kan, snakket med flere av husets faste personale, men uten å finne noen spor etter skrinet. Spørsmålet som nå reiser seg, er om vi må kople inn politiet gjennom å inngi en anmeldelse på forholdet. Dette har vi utsatt i det lengste, da en slik henvendelse vil kunne skade losjen vår og ikke minst Odd Fellow generelt utad.

Uten å ville fremsette beskyldninger mot noen av våre brødre, må vi nå snu alle steiner i fellesskap i et siste forsøk på å få saken oppklart. Som kjent har noen av embetsmennene tilgang på våre lokaler gjennom egne nøkler. Disse blir nå umiddelbart inndratt, og jeg vil be samtlige med nøkler gi disse til meg straks etter at taffelet er hevet.

Siden jeg har det fulle ansvar for gjennomføringen av sosialaften, har jeg bestemt å innkalle samtlige brødre, som var her denne kvelden, til en samtale. Jeg har allerede klargjort en liste med møtetidspunkter for hver enkelt. Samtalene starter i morgen kl 10:00 i Losjens Sal C. Det vil ikke bli gitt rom for utsettelse av disse samtalene.

Dersom vi i løpet av uken ikke finner noen løsning på saken, vil denne bli anmeldt politiet i Oslo for videre etterforskning."

Dermed var det hele over, og UM introduserte avslutningssangen. Resten av kvelden kunne man i salongen både ane og føle mistenksomhetens skjær kaste grå skygger både over kaffekoppene og conjac-glassene.

DEL 2 - ARKET

Stemningen var ikke god etter at brødrene ble innkalt til samtaler. Flere uttrykte i sterke ordelag at dette skulle de ha seg frabedt. Tenke seg til å mistenke gamle losjebrødre å ha hatt noe med dette å gjøre – ærverdige losjemedlemmer som de hadde vært over mange år. Helt unødvendig. Enkelte gikk så langt som å mene at UM hadde tråkket langt over streken. Dette var hans ansvar – hans alene.

Sinnene kjølnet etter hvert noe ned, men stemningen var ikke lenger løs og ledig.

Hvem kunne ha vært involvert? Noen sa direkte at skulle man først lete etter syndere,

måtte det være naturlig å starte med de nye medlemmene, og ikke minst deres omgangskrets.

De gamle medlemmene kjente man jo etter mange år, og disse burde vært fritatt for slike mistenkeliggjøringer.

Nå var alle nøkler innlevert, og kun UM hadde tilgang til losjens fasiliteter – ja, bortsett fra Finn i garderoben da, og intendanten. Disse måtte jo ha nøkler for at losjen i det hele tatt skulle fungere.

På mange måter syntes det trofaste PN medlemmet at saken i seg selv var kjedelig, men samtidig syntes han å kunne sette seg inn i, og ikke minst se losjenes indre liv fra et annet perspektiv. Stemte ikke alle disse ordene som til stadighet ble gjentatt, og nesten til det kjedsommelige minnet losjebrødrene om?

Vennskap, kjærlighet og sannhet!

Var losjen ikke noe bedre enn det man opplevde blant folk flest?

Hva med det å hjelpe og ta hensyn til andre? Var det ikke i slike situasjoner man skulle vise noe av det man hadde lært? Eller var det kun

floskler som kun var tuftet på en ide-

ologi og igjen blitt overført til grupper av mennesker som kun ville bruke dem som et slags verktøy til å vise at man var bedre enn de fleste andre?

Han var nå – om mulig – blitt enda mer tvilrådig.

Så slo det ned i han: Hva med han selv? Hva hadde han gjort? Jobbet i PN – ja vel, men ellers? Ingenting! Ikke en j... ting!

På den annen side hadde han selvsagt vært midt oppe i det hele da alt skjedde denne sosialaftenen. Hvorfor skulle han være noe bedre enn alle de andre når det gjaldt oppklaring av mysteriet? Det hele ville sikkert koke ned til å bli et tap losjen selv ville ta for å unngå publisitet – og dermed var pengene glemt – trodde han.

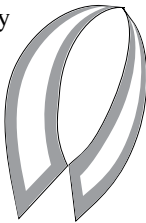
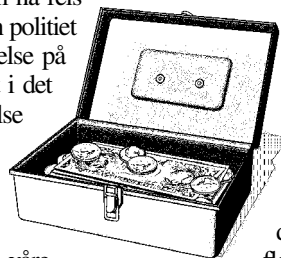
UM hadde ikke fått noe som helst ut av samtalene. Ikke hadde han forventet det heller. Brødrene hadde nesten uten unntak, virket tause, stille, ja, nærmest forsiktige på grensen til redde, for å si noe galt. Mao kom det ingen innspill som det kunne jobbes videre med. Saken stod kort og godt i stampe!

UM bestemte seg der og da for selv å gå mer grundig til verks. I dette tilfelle ville han egenhendig og i mer detalj sjekke alle lokaler og møterom for om mulig å finne noe – nok en gang!

Påfølgende onsdag rett etter kl fire på ettermiddagen, låste han seg inn i St.gt. 28, gikk opp trappene, og slo koden for døren inn til selve losjen. På dette tidspunktet var han ganske så sikker på ikke å støte på noen.

Døren ledet rett inn i garderobeområdet, og i det han steg inn i dette, skvatt han til. Et skarpt, metallisk smell slo i mot han.

"God ettermiddag", lød en kjent stemme.

”Du er tidlig på sjekker’n i dag UM!” Det var Finn som stod der. I hånden holdt han en tykk konvolutt og på gulvet foran føttene lå nøkkelknippet hans. Det var lyden fra dette, da det falt på gulvet, UM hadde hørt som et smell i det han kom inn.

”Ja”, svarte UM. ”Det er noen småting for møtet som må ordnes. Vi skal ha grads-passering i dag som du sikkert vet. Ellers ser jeg at du også er usedvanlig tidlig på jobb. Mye å gjøre?” ”Ja”, svarte Finn. ”Du vet det er alltid et eller annet som må ryddes opp etter dere brødre og søstre for så vidt. Alle legger igjen noe både her og der, og da er det jo jeg som må ordne opp.”

”Ja, du er vel ikke stort bedre selv heller, som legger nøkkelknippet ditt på gulvet”, repliserte UM. ”Jeg ble bare skremt da du åpnet døren”, svarte Finn. ”Regnet ikke med å møte noen så tidlig på ettermiddagen”. ”Ikke jeg heller”, kommenterte UM, hvorpå han resolutt gikk videre innover i lokalene.

Han låste seg inn i Sal A hvor dagens møte skulle holdes. Her var det som vanlig helt mørkt og han mer eller mindre famlet seg fram til Skattemesterstolen hvorfra han visste at alle lysene ble styrt i fra.

Ukjent som han var med lyssettingene, berørte han den første og beste bryteren han fant. Et blått lys slo opp i taket og det ble kastet lang skygge nedover langs veggene. Effekten var mirakuløs. Ikke bare langs veggene, men også på gulvet avtegnet det seg figurer. Figurer som gjenspeilte de ulike stolene i salen. De var lette å se – OM-Kap-UM og EksOM stolene dannet noenlunde like figurer – i hver sine retninger, lange rektangler, men en femte skygge skilte seg imidlertid ut. Den var liten, og liksom todelt – ikke rektangulær som de andre, men mer rombe eller trapesformet. Nysgjerrig fulgte han skyggen videre for å se hva den avspeilet. Denne noe merkelige formasjonen fortsatte rett mot OM stolen og stoppet midt mellom stolene til inspektør og CM. En kjent gjenstand var utgangspunktet. Den sorte boksen. Boksen som inspektør brakte ned foran hvert møte. Nå stod boksen der med åpent lokk. Det var det som hadde skapt den noe uvanlige skyggeformasjonen. Det som ellers var merkelig, var at boksen ikke skulle ha stått der i det hele tatt. Hadde inspektør glemt å sette den tilbake fra forrige møte? Nepp.

Uansett – der stod den. I det han var i ferd med å sette lokket på plass, fanget blikket hans et hvitt ark oppe i boksen.

Det lå på toppen av en av ritualbøkene, og hadde i utgangspunktet ikke noe der å gjøre. I ren refleks stakk han hånden ned og tok forsiktig opp arket.

Han ble lenge stående bare å stirre ned på

arket. Var det mulig? Kunne dette være sant? Nei, nå måtte det være fantasien hans som spilte han et puss. Likevel stod det svart på hvitt:

Fordeling av penger: ExOM, OM, CM, Insp. og Garderobe 20 % hver. Møte i Laskenveien 14 fk lørdag kl. 18:30.

UM la arket tilbake på plass, lukket boksen og slukte lyset før han forlot salen.

Denne kvelden ville ikke bli noen normal losjekveld- i alle fall ikke for han.

DEL 3 – LØSNINGEN

Det var lenge siden så mange brødre hadde stilt til et losjemøte som denne onsdagskvelden i september. Var det noe man hadde slitt med det siste året, så var det fremmøte. Hva dette skyldes var vanskelig å si, ja, bortsett fra at det hadde vært en seremoni da, men dette hadde – i alle fall ikke tidligere gitt noen spesielle utslag på fremmøteprosenten.

Dette var jo slik sett hyggelig – bortsett fra at PN’s formann fikk det travelt med å få bestilt opp mer mat. Han hadde regnet med et normalt fremmøte, men nå var det altså møtt fram nesten det dobbelte av det som var vanlig. Rart var det – nesten unaturlig.

I all hast måtte han også be sin alltid trofaste kollega i PN om å få satt frem flere bord og få dekket på disse. Det gjorde han uten sure minner – en flott kar, tenkte han. Flere slike kunne han gjerne ha hatt rundt seg.

Nå var distriktsstorsiren blitt varslet. UM

hadde ikke sett noen annen utvei ettersom han ikke var i nærheten av å løse saken selv. Dette ble for vanskelig. Han måtte ha råd.

I all hast ble UM bedt om å stille til møte med distriktsstorsiren for å gi en orientering om hendelsene. Distriktsstorsiren var blitt ganske så forskrekket over den rapporten UM hadde gitt, de oppdagelsene han hadde gjort, og de mulige mistanker som naturlig fulgte med. Ingen hyggelig sak slik denne hadde utviklet seg.

Det var derfor ingen utvei: Storsiren hadde der og da konkludert med at politianmeldelse var det eneste rette, og at Oslo Politidistrikt skulle få saken overlatt umiddelbart til videre etterforskning.

Dermed var det hele i gang.

Losjen kunne ikke finne seg i at eventuelle utro tjenere – en eller flere - skulle forbli medlemmer. UM ble derfor pålagt å informere om sakens videre håndtering ved første anledning, hvilket altså var i dag ved losjens ukentlige onsdagsmøte. Og ikke nok med det: Storsiren hadde også pålagt UM å innkalle en

representant fra politiet til å gi en orientering om saken og hva man kunne forvente seg av oppfølging i tiden som kom.

Det kan trygt sies at foran dette møtet hadde UM ikke mye å glede seg til. Nå var altså dagen kommet.

UM undret seg også i sitt stille sinn over fremmøtet. Han kunne ikke huske sist å ha sett så mange brødre på et møte. Kunne det ha noe å gjøre med siste tids hendelser, og alt rundt dette? Ryktene hadde sikkert gått ut blant brødrene om at nå var det undersøkelser på gang, og at en politianmeldelse var nær forestående – om ikke allerede inngett - dersom ikke saken ble løst.

Disse brødrene som nå var møtt fram, hadde jo - som vanlig - ikke vært til stede på selve sosialaften. Så hvorfor akkurat nå? De hadde derfor ikke noe å frykte i denne sammenheng, da de fleste knapt heller ikke hadde vært på noe møte gjennom året forøvrig.

Så hvorfor akkurat nå? Var det ren nysgjerrighet, eller mulig skadefro som trakk dem til losjen?

I så fall var ikke dette heller noe særlig bra trekk sett ut ifra den ideologi losjen bl.a. var tuftet på:

Vennskap – tale vel om andre – forsvare – ta alt i beste mening – verge – hjelpe – råde – være ærlig.

Var alt dette nå glemt, for så å være tilsted ved en eventuell avsløring av utro brødre? UM likte ikke å tenke på en slik mulighet.

Eller som Øystein Sunde sang om: ”Å snuse opp rykter, det er min strategi, jeg sjekker aldri kildene, det tar for lang tid. Smi, mens liket er varmt.”

Raskeste veien var altså å møte opp i losjen!

Seremonien gikk bra – som vanlig.

Ingen skjær i sjøen denne gangen heller. Så langt, så vel, men så var det ettermøtet. UM grudde seg til dette – hvem ville ikke ha gjort det? Representanten fra politiet var ankommet i god tid, og han var blitt loset inn i et av møterommene ved siden av. Det hele passet jo fryktelig dårlig ettersom de hadde hatt seremoni med en kandidat, hvor man nå normalt skulle ha en hyggekveld med han i sentrum. Slik ville det nok ikke bli, men det var det lite å gjøre med. Han måtte bare følge instruksjonen fra Storsiren.

Alle var nå vel på plass i salen for ettermøtet og som vanlig åpnet UM det hele slik tradisjonen var. I forkant hadde han informert OM. Han hadde bedt han lede den første halvtimen slik at kandidaten som hadde opplevd seremonien, kunne få en så verdig oppmerksomhet som det var mulig å gi under de eksisterende omstendigheter.

Etter OM’s tale til kandidaten og dennes fadders pene ord i slik sammenheng, blomsteroverrekkelse og det hele, fortsatte OM:

”Som alle her vet, har vår losje vært utsatt for en ubehagelig hendelse ved at penger som ble samlet inn under vår sosialaften for en tid tilbake, er blitt borte. Jeg beklager sterkt at dette blir tema resten av kvelden, men situasjonen krever dessverre dette. Jeg overlater derfor det videre løp denne aften til UM som har hatt ansvaret for oppfølging av det som har hendt i vår losje. Bror UM!

UM reiste seg – tausheten i salen var total.

Brødre!

Som jeg tidligere har annonsert var muligheten for at vi måtte kople inn Oslo politi i denne kjedelige sak, til stede. Dette ble gjort i forrige uke da vi ikke selv lykkes i å løse mysteriet.

Politiet har altså nå i snart en uke foretatt undersøkelser, og vil komme med

en orientering omkring de

siste hendelser. En representant fra

Oslokriminalen er her i kveld, og vil

gi oss en oppdatering.

I samme øyeblikk ble

en politimann i uniform fulgt inn i salen

av bror sekretær. Alles blikk fulgte den lille

prosjeksjonen med åpne, vaksomme øyne.

Jeg overlater herved ordet til

polititiinspektør Kjartan Huseby,

fortsatte UM tørt, og satte seg uten

noen videre introduksjon.

Polititiinspektøren gikk rett på sak:

Vel folkens!

Vi har snart i en uke etterforsket mysteriet omkring de forsvunne midler som ble samlet inn i forbindelse med deres arrangement for noen uker siden.

VI har fått oss forelagt hendelsen slik den er blitt beskrevet av deres representant. Denne hendelse er jeg blitt informert om er blitt meldt dere, så derfor gjentar jeg ikke den her og nå.

Derimot vil jeg tillate meg å kommentere noen funn som i utgangspunktet syntes mistenkelige. Dette fordi noen av dere i denne losjen direkte ble koplet inn mot selve forsvinningen av det savnede beløp.

Deres representant i garderoben måtte vi ta inn til nærmere forklaring, da han i en gitt situasjon ble observert med en konvolutt som sterkt minnet om den som ble lagt i det nå så berømte pengeskrin her inne i dette rom. Vi i kriminalpolitiet har gjort undersøkelser omkring dette, og kan her og nå bekrefte at denne konvolutt vi refererer til, var en konvolutt tilhørende kvinneorganisasjonen Rebekka som hadde bedt vedkommende person om å ta vare på. Konvolutten innholdt riktignok penger, men dette var penger denne organisasjonen hadde samlet inn fra sitt siste møte på det tidspunktet. Dette i forbindelse med en reise til Sverige.

Vi vil selvsagt her og nå understreke at deres

losjemedlem i garderoben og den nevnte konvolutt, ikke hadde noe med denne aktuelle sak å gjøre. Han har skriftlig fått klarering fra oss sammen med en beklagelse fra deres losje om denne mistenkeliggjøring i denne sammenheng.

En annen episode som også har vært etterforsket spesielt, er funnet av et A4 ark i en boks tilhørende losjen. På dette ark var anført 4 medlemmer av losjen pluss den tidligere nevnte person i garderoben. På arket stod i klartekst en fordeling på 25 % bak hvert av navnene. Dette virket såpass mistenkelig at vi så oss nødt til å innkalle disse herrer til en nærmere samtale med oss. Resultatet av disse er nå klar:

Teksten kunne i øyeblikket misforstås, men hadde en helt grei forklaring. De nevnte herrer hadde en egen venneklubb hvor de møttes en gang pr. uke til det de kalte for en tippeklubb. Denne klubben hadde som formål både å tippe og å spille i Lotto etter en modell hvor det var bestemt å satse like store beløp.

Tilfeldigvis vant denne venneklubben hele 12 000 kr på sine tippekuponger samme uke som pengeskrinet forsvant, og siden det var inspektør som hadde ansvaret for møteinnkallelse, og også var regnskapsfører for klubben, hadde han notert seg dette nå kjente notat for å innkalle til møtet den angjeldende lørdag hos en av deltakerne.

Mao er disse navngitte personer sjekket helt ut av saken fra vår side. Losjen har egenhendig gitt en uforbeholden beklagelse for de ubehageligheter disse herrer har vært utsatt for. Noe de har akseptert.

Dette betyr at for øyeblikket er ingen av losjens medlemmer mistenkte, men nye opplysninger som måtte komme, kan selvsagt endre dette.

I dette øyeblikk kom vårt medlem av Privatnevnden inn i lokalet. Ingen hadde sett at han hadde forlatt lokalet mens polititiinspektøren hadde gitt sin versjon av saken.

Han gikk stille bort til UM og hvisket noe i øret hans hvorpå UM reiste seg og ble med han ut på gangen.

Politirepresentanten fortsatte: Dette er de konkrete sakene dere alle er blitt gjort kjent med. Jeg ønsket her og nå å få disse avklart slik at det ikke skulle oppstå noen form for mistenkeliggjøring mellom dere. Vi så på det som alvorlig da det kan hindre vårt videre arbeide med saken å ha slike rykter hengende over klubben.

Som dere skjønner har vi ikke løst mysteriet pr. i dag, men vil fortsette vårt arbeide i tiden som kommer. Jeg kan ikke kommentere hva vi nå vil undersøke, men dere kan nok komme til å se oss her i lokalene fra tid til annen. Det kan også hende at vi må invitere noen av dere til ytterligere samtaler, men dette må ikke oppfattes som at vi fortsatt mistenkeliggjør noen av dere som er til stede her i dag.

I dette øyeblikk kom UM inn i lokalet igjen og denne gangen var han ikke alene. Sammen med vår representant i PN var også driftssjefen for restauranten i losjen.

UM henvendte seg til politirepresentanten og etter en kort lavmelt samtale, satte denne seg ned ved enden av bordet.

Jeg har noe helt nytt å fremføre for dere, kjære brødre.

Vår trofaste, gode bror her i PN, har på en eksemplarisk måte tatt tak i denne saken på en måte som viser en god brors oppfyllelse av det vi alle streber etter å være. Pliktoppfyllende, hjelpsom og initiativrik i det å finne løsninger til beste for alle og å hjelpe til med å finne ut av en vanskelig situasjon som den vi nå har vært inne i, og vitne til.

På sin egen måte har han i flere dager søkt i lokalene her i bygningen for om mulig å finne vårt pengeskrin. Inntil i dag uten resultat.

Hans siste tanke var at: Hva om skrinet ikke befant seg i losjens lokaler i det hele tatt, men et helt annet sted? Hvilke steder skulle så det være? Hadde noen f. eks snakket med vår utmerkede restauratør her i huset i underetasjen? Kunne han vite noe?

Det var denne tanke som slo han mens vår politirepresentant orienterte oss om saken. Han forlot derfor salen i all stillhet og oppsøkte vårt kjøkken her i huset.

Da han møtte vår kjøkkensjef der nede, spurte han direkte om han hadde kjennskap til et grønt skrin som losjen vanligvis benyttet under sine møter.

Til hans store overraskelse svarte kjøkkensjefen at et slikt skrin hadde han tatt vare på, men hadde bare glemt det etter å ha plassert det inne på sitt låste vinlager. Mao, kjære brødre: Skrinet er funnet og her er det!

UM pekte mot kjøkkensjefen som holdt det forsvunne skrinet

i hendene. Det er vel unødvendig

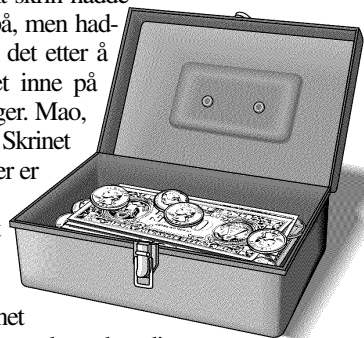
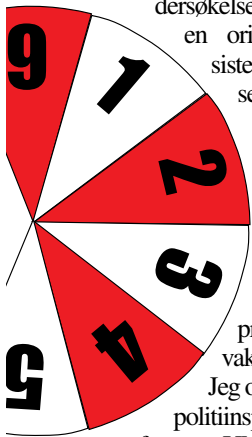
å si at det blant forsamlingen lød små gledesutbrudd og diskret klappsalver.

Vi er vel nå, fortsatte UM, alle litt nysgjerrige på hvorledes dette skrinet kunne havne på kjøkkenet. Jeg vil derfor be kjøkkensjefen selv fortelle historien som ligger bak dette vårt mysterium.

Kjøkkensjefen trådte frem, kremtet forsiktig før han tok ordet.

Først vil jeg beklage så mye at dette skrinet ikke ble brakt opp til dere tidligere. Jeg var ikke klar over den situasjonen som var oppstått på grunn av at det var blitt borte.

Jeg husker nå veldig godt hva som skjedde den kvelden og som brakte skrinet ned til meg. Denne aftenen som dere hadde den store tilstelningen her i lokalene, var det

mye som skulle ordnes i forbindelse med servering av mat og drikke.

Dere var alle naturlig nok veldig opptatte med selve arrangementet, og vi i kjøkkenavdelingen hadde også hendene fulle med å rydde og sette ting på plass.

På en av trallene som ble trillet inn fra dette lokalet, sammen med diverse dekketøy etc. var dette skrinet plassert. En av våre ansatte oppdaget dette på kjøkkenet da han skulle sette brukt service inn i oppvaskmaskinen.

Han kjente ikke noe til skrinet, og tok det derfor med seg direkte ned på kjøkkenet til meg. Jeg vet ikke hva det er, men det stod blant dekketøyet på en tralle oppe på kjøkkenet, sa han. Jeg svarte da at jeg skulle ta meg av det og kontakte losjen senere på kvelden om dette. Jeg låste skrinet inn i min vin-avdeling for at det skulle stå trygt.

Senere på kvelden var alt dette glemt, da det som sagt var meget hektisk og mye å gjøre. Vi skulle også ha et stort arrangement neste dag, og mye skulle forberedes i den forbindelse. Skrinet ble derfor rett og slett glemt, inntil i aften da deres representant her kom ned til meg og spurte om jeg kjente til et slikt skrin. Først da husket jeg det hele, men her er det. Håper det er inntakt da det var låst da jeg mottok det.

Det er nå lite jeg kan gjøre annet enn å beklage det hele, og alt det styret som jeg da tilsynelatende uvitende har satt i stand, men her er skrinet. UM reiste seg, tok imot skrinet, og satte det pent på bordet foran seg. Tør jeg med PN's formann om å låse opp skrinet. PN formann reiste seg tok opp et nøkkelknippe fra lommen, fant fram til den rette nøkkelen og låste opp. Forsamlingen satt stille i forventning av hva som befant seg i skrinet. Med et stort smil løftet PN formann opp en stor, tykk konvolutt. Her er den, låst og intakt fra da jeg selv la den i skrinet.

Er du sikker på at pengene er i den konvolutten da? herr formann. Lett å sjekke, svarte han og med et raskt rykk åpnet han konvolutten og tittet ned. Med et stivt blikk ble PN's formann stående bare å stirre - stum som en østers. "Hva er det?", spurte UM. "Er det noe galt? Det kan man trygt si, stotret formannen. Sedlene er kun de som brødrene benytter under ettermøtene for å kvittere for det de har spist. Luften i salen nærmest oste av skuffelse og frykt. Hva nå? Alles blikk var rettet mot UM og politiets representant.

Til slutt grep UM ordet. Vel. Brødre. Da er saken ikke løst og vi har fortsatt en alvorlig anklage hengende over oss. Det er lite mer vi kan gjøre nå i kveld, og jeg vil vennligst be politiets representant følge opp saken videre. Vi her i losjen er selvsagt klare til å stille opp i en hver sammenheng som politiet måtte ønske i den videre etterforskningen.

Måltidet er her og nå avsluttet, og vi samles alle i salongen etter avslutningssangen. Jeg

føler det er riktig at vi nå setter oss rolig ned sammen før vi går hjem i kveld.

Dermed var det hele over og brødrene gikk rolig inn i salongen hvor de satte seg i små grupperinger med en kopp kaffe. Samtalene mellom brødrene gikk ikke lett og ledig - kan man trygt si.

UM hadde akkurat satt seg ned med kaffe da en kjent stemme påkalte oppmerksomheten hans. God kveld, bror UM, dere er kommet til kosetunden i salongen, ser jeg. Jøss, hvorfor kommer du først nå, kjære bror, møtet er jo for lengst over og ettermøtet det samme.

Vel det har seg slik at jeg nettopp kom fra Gardermoen etter mitt opphold i New York de siste ukene og siden jeg kjørte forbi losjen på dette tidspunktet, tenkte jeg at jeg kunne stikke oppom for å se om min gode nabo, bror Arne, var her, så kunne han sitte på med meg hjem. Det var grunnen. Forresten er hele gjengen blitt avholds? Kun kaffe ser jeg.

Vel, svarte UM det har seg slik at vi akkurat nå ikke er i modus til å feire noe som helst. Du har kanskje ikke fått med deg at vi de siste ukene har måttet ty til politiets hjelp for å finne pengene etter sosialaften vi hadde like før du reiste til New York. Pengene er nemlig søkk borte.

Søkk borte? Det er det verste jeg har hørt. Sosialpengene er ikke borte, ja, hvis ikke DnB har gått konkurs siden sist jeg var i Norge da. Du vet da vel UM at jeg er kasserer i losjen. Du har nå det siste året mast om at jeg måtte ta hånd om losjenes penger når det gjelder ettermøtene, og da gjelder vel det også arrangementer slike som sosialaften. Pengene fra den kvelden tok jeg derfor med meg før jeg dro. De lå fint telt opp i en konvolutt i skrinet. Jeg la dessuten tilbake kvitteringsarkene fra brødrene som jeg vet formannen gjerne vil se for å ha kontroll på sine matbestillinger. Pengene la jeg som vanlig i bankens safe for senere avhenting. Pengene står nå på konto de. UM ble helt stille. Så sa han: Du er den beste kasserer vi noen gang har hatt – tusen takk! Det var da så lite, repliserte kasserer. Jeg har jo bare gjort den jobben du hele tiden har mast om at jeg må gjøre.

Resten av kvelden ble svært så hyggelig. Etter å ha informert alle brødrene, ble alle som ønsket det påspandert en lille en – selvsagt på UM's bekostning.

Kunne denne historien ha vært en virkelighet? Kanskje det, men ikke i 56 JM – selv om det noen ganger kanskje kan gå på æren løs også hos oss i visse sammenhenger!

EPILOG:

Det hører med til denne historien at året etter ble vår bror i Privatnevnden utnevnt til Indre vakt, en posisjon han ivaretok til alles beste de neste 2 årene.

Eller som vel Jacob Sande skrev: "Ja, slik kan det gå her i verda når berre ein stakkar kjem ut".

Erik Ansteen Fuglseth - en kjær filantrop forlot oss 11. februar 2014

Han var en markant skikkelse som tidlig påtok seg viktige oppgaver og høye embeder.

Han levde strengt etter den filosofi bl.a. fra Odd Fellow som han hadde fått med seg om nestekjærlighet og medmenneskelighet.

Han var smykket med Den Norske Stor Loges hederstegn for sin humanitære virksomhet utenfor Ordenen.

Erik etterlot seg en stor og takknemlig venneskare.

Erik var fra sin tidligste ungdom meget aktiv i Røde Kors, hvor han gjorde en betydelig innsats i hjelpekorpsen.

Han stiftet sammen med sin kone Manglerud Frivillighetskorps, hvor han brukte det meste av sin disponible fritid til henting og utkjøring av mat til syke og gamle.

Vi som skriver dette kjente Erik først og fremst fra vårt 50 år lange samarbeid innen Odd Fellow-ordenen.

Bjørn Fossan, Sverre Hjetland
og Oddmund Reppe

SKREIAFTEN

Privatnemnda hadde dekket til Skreiaften og br Dag Otto Rue tar en siste sjekk på at alt er i orden

Vi så frem til et herlig måltid med skrei denne kvelden og et foredrag fra br Melvin Henriksen.

Overraskelsen kom med et innslag fra br Øivind Vinje.

Br Øivind Vinje fortalte om fiskerne fra Indre Oslofjord til det kalde nord. Han fortalte om de forskjellige torskefiskene vi har langs vår lange kyst. Her ble også fiskerne livlig beskrevet og karriert både når det gjaldt klær og dialekt. Vi var gjennom Oslofjordens "nye" fiskere til den bløte kyst og bergenserne fikk også sitt. Han avsluttet det hele med sin oppskrift på en perfekt skreimiddag. Her ble alt beskrevet i minste detalj. Et kjempeskelig innslag.

Et delikat skreimåltid

Br Melvin Henriksen holdt et interessant foredrag om nordmenns holdninger og åpenhet. Vi ble minnet om hvordan vår høflighet har forandret seg de siste årene. Om det er til det bedre vet vi ikke. Han hadde tatt våre holdninger helt på kornet.

25 ÅRS VETERANJUVEL TILDELT DSS Per Arild Nesje

Det var en stor dag i vår loge da vår br DSS Per Arild Nesje skulle tildeles 25 års veteranjuvel. Det var godt fremmøte av både brr og gjester som ville overvære denne seremonien.

Vi var også så heldige å ha besøk av jubilantens far, Lars Nejsje fra loge 48 Færder

DSS Per Arild Nesje ble tildelt 25 års Veteranjuvel av SS Morten Buan som gjennomførte en meget høytidelig og stilfull seremoni. Han hadde med seg Storembedsmennene Deputert Stor Sire Per-Arne Vidnes, Stor Sekretær Steinar Jansen, Stor Skattmester Thor Gunnar Eliassen og Stor Marsjall Thore Fredrik Grüner. Resten av møtet ble styrt av OM Frank Arnesen som ønsket alle gjester velkommen.

Ettermøtet ble ledet av visevert Torstein Kallåk og vi koste oss med helstekt entrecote etter jubilantens ønske.

OM Frank Arnesen takket også for innsatsen gjennom disse årene i vår loge og tildelte den lille veteranålen og blomster til jubilanten.

ONSDAG

26.

FEBRUAR

Utdrag fra hilsningstalen til Stor Sire Morten Buan

“Gratulerer med dagen
Livet vever på sin vev,
hva du gjorde hva du tenkte skrev,
alle ting i veven står, livets skyttel går
og går. Noen kommer noen går, noen
dør i livets vår.

Hvordan har din vev vært, kjære
Veteran. Hva har satt mønster
i din vev.

Dersom du tenker tilbake på disse
25 år. Hva gir deg gode assosiasjoner,
gode minner.

Fundamentet for å utvikle et godt
logeliv basert på Vennskap, Kjærlighet
og Sannhet.

Embedsmenn, veteraner og yngre
brødre, jeg oppfordrer alle til å være
med på å skape gode stunder
i logen.

Jeg vil til slutt takke deg kjære veteran
for det du har gitt til Ordenen så langt.
Du har vært med å utvikle logen, leiren
og distriktet på en god måte gjennom
disse 25 år!”

*SS Morten Buan
overrakte blomster og vin
til jubilanten*

*Deputert Stor Sire Randulf Meyer
som både er fadder og onkel holdt
en veldig personlig og fin tale. Her
kom han inn på den tiden DSS var
alvorlig syk og tiden etter.*

*Espen Rud, Hovedpatriark i Leir 1
Norge avsluttet den lange talelisten
med noen fine ord til jubilanten. Han*

Utdrag fra takketalen til Distrikts Stor Sire Per Arild Nesje

“Bror Stor Sire

Jeg er helt overveldet over måten
dere stiller opp for meg i dag. For meg
betyr dette veldig mye og jeg kjenner
meg rørt.

Da har jeg altså vært med i Ordenen
i 25 år. Det er mesteparten av mitt
voksne liv.

Jeg vil rette en takk til min fadder og
onkel Randulf Meyer for at han tok
meg med inn i logen.

Jeg vil oppsummere disse 25 årene
med å si at logelivet og Ordenen har
betydd mye for meg, det har gitt meg
en ekstra dimensjon i livet som helt
sikkert har endret meg en del og som
har lært meg mye.

Jeg ser frem til gode opplevelser
i Odd Fellow også i årene som
kommer. Jeg avslutter med å be
dere reise dere og bli med på en skål
for loge Johan Middelthon som har
stått bak meg og støttet meg i alle
disse årene.”

*fortalt at måten br Per Arild som OM i
vår loge holdt møtene inne i salen på var
en inspirasjon for ham da han var OM. ■*

ONSDAG
12
MARS

SILDEBORD

*Det var dekket til Sildebord denne aftenen.
Her skulle det både spises sild og synges!*

Fung UM Terje Christoffersen
ønsker alle velkommen til en
fin sildeaften

Br Per Christian Alpers
stiller alltid opp og spiller
piano for brr. Silden ble
behørig besunget!

Fung OM Torstein Kallåk
sammen med våre gjester
fra loge 20 Fridtjof
Nansen

OMVISNING PÅ

NRK

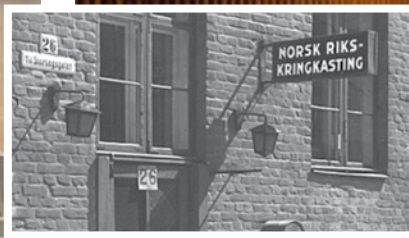

ONSDAG

19.

MARS

Denne gangen skulle Gutta På Tur på omvisning i ærverdige NRK

Kringkastingsselskapet holdt til i lokaler i Oslo sentrum som tidligere hadde huset Brødrene Hals' pianolager – der Hotel Continental nå ligger.

Vi ble møtt av en meget energisk og kunnskapsrik guide.

På 1920-tallet kom radioen til Norge. Et nytt medium som for første gang gjorde det mulig å nå en hel nasjon med et budskap på direkten.

I løpet av noen år fikk vi flere private kringkastingsselskaper i Norge. Men i Norge som i våre naboland ble det å drive kringkasting snart definert som en offentlig oppgave.

Vi fikk et statlig kringkastingsselskap som til og med fikk monopol på alt som hadde med radio og senere tv å gjøre. Slik var det i nærmere 50 år.

I 1933 konkluderte Stortinget debatten som hadde gått i flere år med å etablere Norsk Rikskringkasting. Et statselskap som fikk monopol på all utsending av kringkasting i Norge. Alle andre måtte innstille sin virksomhet og alt ble sluset inn i NRK.

Den gamle delen av NRK-bygget ble kåret for sin funksisstil. Når tyskerne hadde radiohuset under krigen satte de inn store sorte søyler i gangen som dekor. De står der fremdeles.

Og så kommer fjernsynet. Kringkasting betydde i flere tiår kun radio. Først på 1950-tallet begynte man med prøvesendinger med fjernsyn i Norge.

Plutselig fikk man hele verden i lyd og bilder rett inn i stua. Se kong Olav åpne bruer, se norske idrettsutøvere ta OL-gull og se det første menneske sette sin fot på Månen.

Som folk satt trollbundet rundt radioapparatene og NRKs ene radiokanal sitter de nå minst like naglet foran fjernsynsapparatene.

Og med en radio- og en tv-kanal er valget enkelt. NRK. Alle ser og hører det samme.

På 1980-tallet oppheves kringkastingensmonopolet. Delvis fordi det teknisk er vanskelig å skjerme Norge for andre radio- og tv-signaler, og dels ut fra et ønske om mer mangfold i radio- og tv-tilbudet.

På kort tid kan norske lyttere og seere velge og vrake i hva de vil se og lytte til. Men NRK omstiller seg og klarer å forbli et førstevalg også i en konkurransetid.

I 2013 er de tradisjonelle radio- og tv-sendingene fortsatt ryggraden i NRKs tilbud, men innholdet kan en også tilegne seg på stadig nye plattformer.

NRKs store konkurransefortrinn er stadig å være et tilbud som lages fra hele landet og som hele landet kan ta del i.

NRK er Norges største mediebedrift. Med 3 tv-kanaler, 13 radiokanaler og et bredt nettilbud byr NRK på en fylldig innholdspakke på en rekke plattformer.

Premier fra Gullroser og Chaplinpriser stod i gangen. Vi passerte også små montre med utstyr fra den tidlige NRK radio- og TV-tiden

Vi var inne i 2 studioer, det ene var studio som ble brukt til URIS og sportreportasjer. Her stod møblene fast og kameraer med tidsur og skjermer for lesing av tekst. I et av studioene holdt de på denne kvelden å spille inn QuizDan. Lite ante vi om at br Einar Hultberg var på jobb der inne.

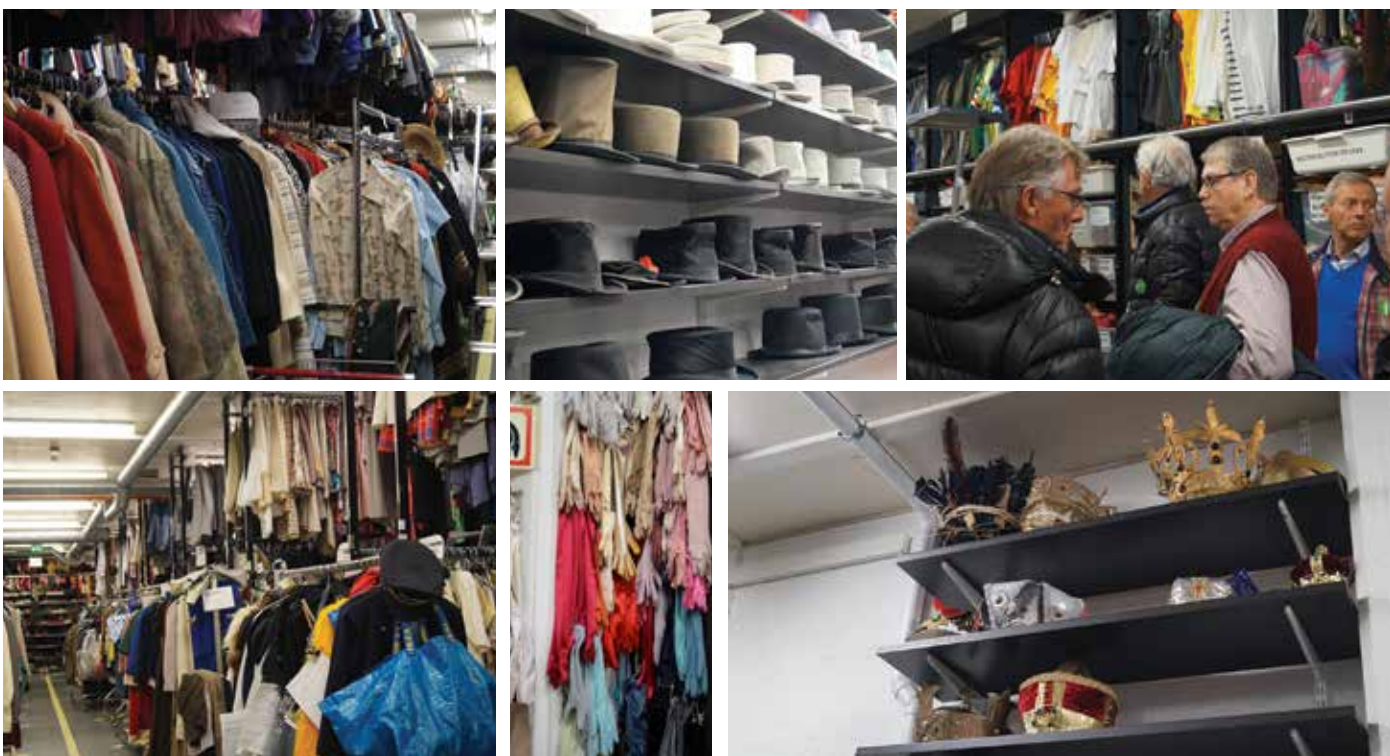

På vei gjennom huset passerte vi lageret for alt utstyret til de forskjellige showene som f. eks. Nytt på Nytt.

Vi var også inne i et større studio med muligheter for publikum. Her kom guiden inn på hvilke serier som var produsert der. Lengre opptak ble ofte tatt opp om sommeren. Dette gjaldt alle juleprogrammene. Dette fordi studio ble bygget opp med hus og gater som måtte stå til hele serien var tatt opp. Dette var den eneste tiden på året dette fungerer.

Vi var inne i et av lydstudioene hvor radioteaterene var spilt inn. Et rom med mange forskjellige effektmaskinener og dubeditter som ga knirkelyder eller gåing i sand etc.

Det store kostymelageret inneholdt alt du kunne tenke deg. Flosshatter, kroner hansker og tøy fra alle tidsperioder. Dette hadde vært åpent for utlån til publikum tidligere, men nå var det slutt, grunnet et alt for stort apparat og slitasje på kostymene. På noen av hengerne hang tøy fra Grand Prix vinnerne, lengre bort tøy til Max Mekker fra Sesam stasjon. Kostymene til hele Olsenbanden og den så vel kjente kyllingkostymen som ble brukt under en nyhetssending på TV2.

Etter omvisningen gikk brr ned til Jacob Aal på Majorstuen for å spise og kose oss litt mer. Der ble det servert Tapas, stekte poteter, blåskjell, små kjøttkaker, ost oliven etc. En hyggelig avslutning på en interessant dag.

OMVISNING PÅ Astrup Fearnley Museet

ONSDAG
2
APRIL

Astrup Fearnley Museet er et privat samtidskunstmuseum som åpnet i 1993. Museet er grunnlagt og støttet av stiftelsen Thomas Fearnley, Heddy og Nils Astrup. Etter 18 år flyttet museet fra lokaler i Dronningensgate 4 til nytt museumsbygg på Tjuvholmen i Oslo.

Det nye museumsbygget er tegnet av den verdenskjente arkitekten Renzo Piano, og åpnet dørene for publikum den 29. september 2012 med utstillingen "To Be With Art Is All We Ask". Museet presenterer skiftende utstillinger av ledende internasjonal og norsk samtidskunst og har etablert seg som en viktig institusjon for visning og formidling av internasjonal samtidskunst. Museet disponerer en betydelig samling av norsk og internasjonal samtidskunst fra 1960-tallet til i dag, og et utvalg fra samlingen er utstilt i et av museets to bygg på Tjuvholmen. I det andre bygget, ytterst på skjæret mot Oslofjorden, vises skiftende utstillinger.

Ambisjonene om å delta aktivt på kunstscenen både i norsk og internasjonal sammenheng har muliggjort samarbeid mellom Astrup Fearnley Museet og vår tids ledende kuratorer, kritikere og forskere. I samarbeid med internasjonalt anerkjente

Damien Hirst

fagfolk og kunstinstitusjoner produserer museet utstillinger som turnerer til institusjoner over hele verden. Noen eksempler på slike eksterne utstillinger er "Uncertain States of America" – American Art in the 3rd Millennium (2005), China Power Station (2008) og Indian Highway (2009). I 2014 vil Astrup Fearnley Museet føre sammen kunstnere fra hele Europa i utstillingen L'Europe des Artistes i samarbeid med Fondation Beyeler i Basel og Serpentine Gallery i London. Utstillingen vil vises i alle fire institusjoner, før den fortsetter videre til andre museer i Europa og resten av verden.

Astrup Fearnley Samlingen er en av Norges viktigste og mest omfattende private samlinger av samtidskunst. Samlingen dateres tilbake til 1960-tallet, og er i stadig utvikling og vekst. Den omfatter verk av internasjonale og norske samtidskunstnere og fokuserer på individuelle kunstverk og kunstnere. Astrup Fearnley samlingen er ikke bygd opp som en kunsthistorisk samling. Det vil si at den ikke fokuserer på bestemte retninger eller kunstuttrykk. Samlingen består derimot av enkeltkunstnere som har hatt stor betydning for utviklingen av den internasjonale samtidskunsten de siste femti årene.

Frem til 1990-tallet var disse kunstnerne ofte basert i Europa og USA. Vi finner sentrale verk av blant annet Cindy Sherman, Jeff Koons, Richard Prince, Damien Hirst og Matthew Barney i samlingen. I løpet av det siste tiåret har samlingen konsentrert seg om yngre amerikanske samtidskunstnere som Paul Chan, Nate Lowman og Dan Colen. I dag er de mest innovative kunstnerne like gjerne fra Kina, India og Brasil som New York eller London. Samlingen reflekterer denne globale kunstvirkeligheten med verk av blant annet Huang Yong Ping, Takashi Murakami, Shilpa Gupta og Thiago Martins de Melo. Samlingen som helhet reflekterer mangfoldet som har dominert kunsten de siste femti årene. Mange av verkene har en figurativ og narrativ karakter. Kunstnerne problematiserer vår virkelighet i form av visuelle kommentarer på en tilgjengelig og spektakulær måte – ofte med en sterk samfunnskritisk undertone.

Med flyttingen til Tjuvholmen har museet fått bedre muligheter til å vise frem større deler av Astrup Fearnley samlingen i tillegg til skiftende utstillinger. Utvalget i samlingsutstillingen vil variere, men hovedverk som Anselm Kiefers The High Priestess/Zweistromland (1985–89), Damien Hirsts Mother and Child (Divided) (1993) og Jeff Koons' Michael Jackson and Bubbles (1988) vil nå være permanent tilgjengelig for publikum.

Jeff Koons

Brr fikk virkelig se forskjellig kunst på besøket på Astrup Fearnley museets privat samling. Vi ble møtt av en guide som er kunstkurator på museet. Hun fortalte om museet som nå ligger på Tjuvholmen og den tiden museet lå i Dronningsgate. Deretter gikk vi inn og så på noen få forskjellige kunstnere. Den første man kommer til er Damien Hirsts og Mother and Child (Divided). Hele den første delen er brukt av samme kunstner. Vi så på Jeff Koons porselensfigur av Michael Jackson og Bubbles, og de andre arbeidene som samme kunstner hadde i den salen. Og de store verkene til Anselm Kiefer som vist under. The Priestess er et gigantisk verk som veier flere tonn.

Det er også en egen utstilling av R.B. Kitaj - Diaspora. I årene som har gått etter R. B. Kitajs død (1932-2007) har hans kunstnerskap blitt befestet som et betydelig bidrag til den figurative malerkunstens historie.

Anselm Kiefer, The High Priestess/Zweistromland

Anselm Kiefer, Barren Landscape

HVA MÅ GJØRES FOR Å FÅ «MER LIV I LOGEN?»

I logemøte 26. mars ga OM under «Til beste for brødrene» en oppsummering på vegne av «Komiteen for Særoppdrag». Denne komiteen var blitt nedsatt etter initiativ av bror kasserer P.C. Alpers i den hensikt å vurdere hva som kan gjøres for både å få flere nye brødre til vår loge, men også å få flere til å komme på møtene våre.

SVAK REKRUTTERING

Loge 56 JM er en av de logene i vårt distrikt som ligger aller dårligst an når det gjelder rekruttering, kanskje også til tider når det gjelder deltagelse på logemøtene. Dette har lenge vært et samtaletema i vår loge, men uten at det er blitt omsatt til konkret handling. Styrkelse og Ekspansjon har dessverre ikke vært høyt nok prioritert. Det «ordner seg nok.»

KOMITE AV DEN HURTIG-ARBEIDENDE SORTEN

På denne bakgrunn ble det altså satt sammen en hurtigarbeidende komite for å se på dette problemet på nytt. Dersom intet blir gjort, vil 56 Johan Middelthon faktisk, sakte, men like sikkert avgå ved døden. Trist, men sannsynligvis uunngåelig.

Komiteen har bestått av: Kasserer P.C. Alpers, OM Frank Arnesen, UM Torstein Kallåk, CM Espen N. Larsen, EX OM Henning Augestad, storrepresentant Espen Rud og delvis arkivar Jan Arne Flattun.

FØRSTE MØTE MØTE 11. FEBRUAR

Hensikten med møtet var å definere loge 56 JM's situasjon, stilling og muligheter. Det kunne nesten sammenlignes med en orienteringsløper som må ha et kart for å se terrenget, et kompass for å stikke ut riktig kurs og et mål langt der fremme. På samme måte må en bedrift som skal

selge sine produkter vite hva den skal selge, hvem skal kjøpe og hvordan skal produktene markedsføres? En god plan, en god gjennomføring og ikke minst en nødvendig evaluering er av største betydning på mange områder. Det er noe som heter «plan the work and work the plan».

Det må også gjelde for vårt produkt:

Loge 56 Johan Middelthon!

VÅR VURDERING AV LOGE 56 JOHAN MIDDELTHON

Følgende 4 områder ble vurdert og kartlagt:

- Styrke
- Svakheter
- Trusler
- Muligheter

Dette var hva vi fant:

STYRKE

- Sosialt godt miljø
- Et godt renommé blant andre loger
- Dyktig når det gjelder det rituelle arbeidet
- Brødrene opplever *ro og trygghet* i logen

SVAKHETER

- Dekker logen et behov i dag på samme måte som før? Kanskje ikke. utviklet seg i en tid som ga god grobunn for logetanken
- Mange kan oppleve møtene som forutsigbare og kjedelige både i salen og ettermøtet
- Brødrene passiviseres. Noen halvsover/ dupper litt?

TRUSLER

- Likegyldighet. Det spiller liten rolle om jeg kommer eller ikke
- Snittalderen øker
- Et stort mangfold av konkurrenter, TV, Lions, hobbies etc
- Mange flere reiser mye mer enn før.

MULIGHETER

- Må fremheve det eksklusive ved logen. Logen har noe spesielt som konkurrentene ikke kan tilby. Kombinasjon av ritualet og det sosiale.
- Skape engasjement
- Bruke Sosiale Media for verving

Dette 1. møtet dannet grunnlaget for handlingsplanen og en aktuell tidsplan for diskusjon på det 2. og siste møtet. Det ble avholdt 11. mars (altså 4 uker senere). Det er konklusjonene fra dette møtet som nå skal presenteres og diskuteres her i kveld.

NEMND FOR ENGASJEMENT OG TRIVSEL

Som en ny Overbygning ble det foreslått å oppnevne en «NEMND FOR ENGASJEMENT OG TRIVSEL». Dette ved siden av den eksisterende «Nemnd for Styrkelse og Ekspansjon» som for øvrig allerede var godt representert i komiteen.

Med denne forhåpentligvis litt forberedende grunnlagshistorikk gir jeg ordet til P.C. Alpers.

NEMND FOR Engasjement og Trivsel

AV PER CHRISTIAN ALPERS

Det er hevet over enhver tvil at loge 56 Johan Middelthon er et produkt som kan bli bedre hvis man bretter opp ermene og tar noen grep.

Vi har råstoffet, og mange engasjerte logebrødre så hvis viljen er tilstede får vi til dette.

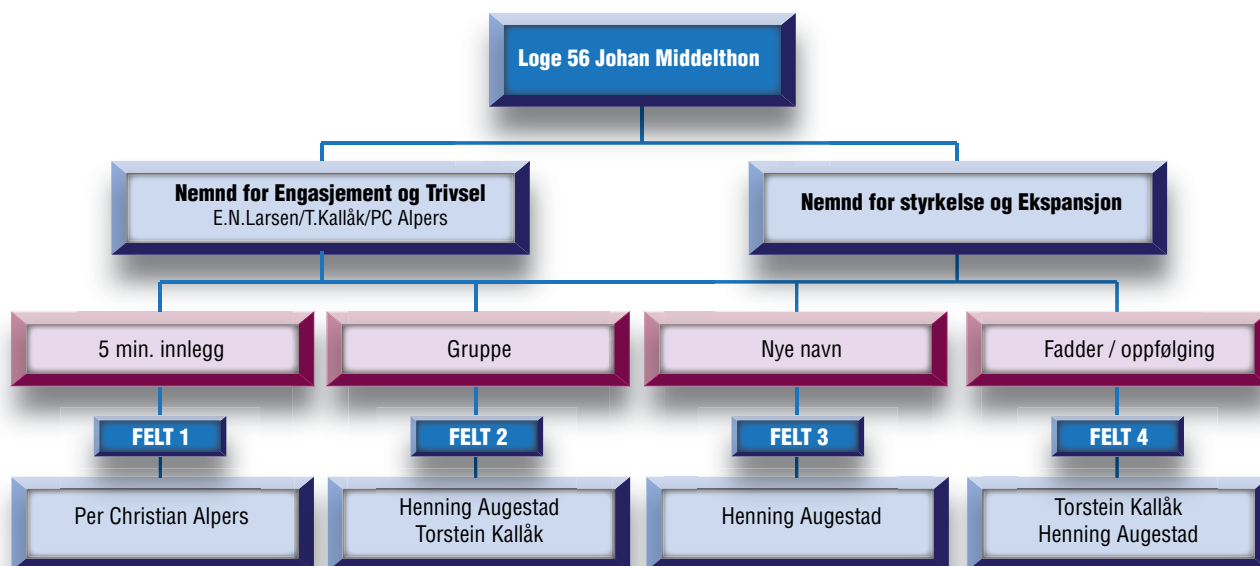
Ting tar tid, og logen vår er såpass "tung i sessen" at det nok vil gå et års tid før vi ser et resultat.

Det resultat vi realistisk kan oppnå om et år er at fremmøtet stiger med 10%, istedenfor å synke med ytterligere 10% som lett kan skje om vi ikke handler. Denne forskjellen på 20% vil være synlig.

Det er viktig at man ser og skjønner problemstillingen før jobben starter. Derfor har vi laget en billedlig oversikt med korte, konsise beskrivelser – som gjengitt nedenunder.

Denne er riktignok laget for de to aktuelle nemnder, men jeg synes det er nyttig at alle kan lese den.

Vi makter ikke å sette igang mange tiltak samtidig. Men brødrene oppfordres til å komme med innspill. Til Espen Rud for Styrkelse og Ekspansjon, og undertegnede før det antas å passe i den nye nemnd for Engasjement og Trivsel.

Det er her 4 Felt som alle har hver sin ansvarshavende. Disse lager sin tidsplan for Oppstart og Oppfølging, og sørger for periodevis rapportering til sin nemnd om utviklingen.

Man har laget en ny nemnd. Nemnd for Engasjement og Trivsel. Første møte blir tirsd. 11.3.14.

Dette arket omhandler kun de nye tiltak man har besluttet 11.2.14.

FELT 1: PC Alpers sørger for at det på hvert møte er et kort innlegg av en bror. Oppstart: Nå. Rapporterer til Nemnd for Engasjement og Trivsel. 1 gang pr måned

FELT 2: Henning Augestad og Torstein Kallåk drar igang grupper, type Husorkester, Spill/teater, Konkurranser. Events etc. Oppstart primo mars. Rapporterer til Nemnd for Engasjement og Trivsel. 1 gang pr.måned.

FELT 3: Henning Augestad har oppgaven med å få hver logebror til å komme med ett NYTT NAVN pr år. Oppstart: Nå. Rapporterer til Nemnd for Styrkelse og Ekspansjon. 1 gang pr. måned.

FELT 4: UM Torstein Kallåk og Henning Augestad sørger for at FADDERE følger opp sine fadderbarn for å få

de til å møte. Oppstart 1.3.14. Rapporterer til Nemnd for Styrkelse og Ekspansjon. 1 gang pr måned.

DELEGERING: Man må tidvis trekke veksler på nettverket rundt seg for å overkomme alt. Spesielt Henning Augestad har mange oppgaver her og vil måtte bruke medlemmer av Styrke og Ekspansjon spesielt for felt 3 og 4.

Det er stor enighet om at alle tiltak ikke har noe tvang over seg, men er preget av frivillighet.

Br Einar Hultberg ble forfremmet til Den Edle Kjærlighets grad

Logen var klar for å kunne gjennomføre en fin seremoni da br Einar når skulle få sin nye grad. Denne graden regnes som en stor og viktig grad.

OM nevnte bl.a. i sine ord til kveldens hoved-

person at Kjærlighet er viktig og at vi må huske å vise det i hverdagen. Det gjelder familie, venner og personer vi har rundt oss. Selv kom han innpå at han hadde mistet sin beste venn for et par dager siden.

Selv om det ikke skjer brått har vel alle opplevd at når det er slutt - er det endelig og ugjenkallelig. Bruk tiden din!

ONSDAG
23.
APRIL

En sterk og fin måte å snakke om det viktige emnet KJÆRLIGHET!

Br Einar takket for en fin seremoni, og så frem til når han kan bivåne seremonien fra salen Han tok også sjansens på å ta et par historier som br lo godt av. De tåler det meste.

Havets flora og fauna

Der er en verden kun for de få
med snorkel og froskeben.
Poseidons rike der ingen kan nå
nereidenes smykkesten.

Hva er vel rosen mot sjøstjernens prakt,
anemonenes frodighet.
Korallenes grener som vaier i takt
i havdypets stille fred.

En hummer vokter sitt arnested,
kardinalen blant kravlende dyr
Den lille sjøhest er også med,
han er en snodig fyr.

Se havets smilende filantrop,-
sjømannens beste venn.
Delfinen som følger draugens rop
for å redde druknende menn.

En verden som lever i skjønn harmoni
med poetens diktertrang.
Sammen de spiller en sorgsymfoni,
oseanenes avskjedssang.

Mennesket skalter og mennesket rår,
og havet betaler vår brøde.
Det er så meget vi ikke forstår.
Snart er hummer og sjøstjerner døde.

O. Reppe 2007

INNVIELSE

ONSDAG

30.

APRIL

En innvielse er alltid en spesiell og hyggelig kveld. Logen er helt avhengig av rekruttering.

En ny innvielse, enda en stor dag i vår loge. Det var dessuten hyggelig å få besøk fra loge Millenium.

OM Frank Arnesen ønsket vår nye bror velkommen til vår loge. Han gav han logepermen og håpet på at vår bror kunne denne utenatt til neste møte. Men det var naturligvis en velment spøk! Etter en logekveld

med alle inntrykk og inspirasjon fant OM det vanskelig å gå rett til sengs. Han sitter stort sett oppe en stund og tenker igjennom kvelden. Og atnker om hva vi kan gjøre bedre.

Storrepresentant Espen Rud hadde fått æren av å tildele logenålen. Han oppfordret br Tom til å bruke nålen også på sitt sivile tøy slik at andre kunne se og spørre om hvilken nål dette er. Dette vil kunne gi en fin anledning til å fortelle om logen. Br Espen sa også at dette var den fineste seremonien han kunne huske å ha sett på lang tid.

Fadder Per Ragnar Dahl fortalte om den gangen han traff br Tom. Han trengte en som kunne hjelpe ham i et prosjekt og traff da br Tom. Det har etter det blitt mye jobb og etter hvert også et godt vennskap. Br Per Ragnar overrakte logeslipset til vår nye bror.

Noen stikkord om vår nye bror:

Tom Grimseth

Sivilingeniør
Født 09.07.1944
Adresse: Ekelyveien 1B, 0374 Oslo
Telefon: 22 49 06 21
Mobil: 948 49 221
Fadder: Per Ragnar Dahl

Bror Tom Grimseth takket for en fin kveld både inne og utenfor salen. Stor honnør til alle som hadde vært med å lage dette til den spesielle kvelden det ble. Han satte stor pris på å få lov til å bli en del av vår loge.

CM Espen Ness Larsen takket alle for innsatsen i seremonien inne i salen og ga spesielt honnør til Bjørn Reimert for hans innsats i rollen som Samfunnets Eldste.

Eks OM Tor Borg fra Millenium takket for en hyggelig kveld og sa han hadde fått ny inspirasjon etter å sett på vår innvielse. Han mente også at det kunne være nyttig for alle loger å besøke hverandre. Det er alltid noe å lære.

Eks OM Henning Augestad avsluttet rekken av talere med en tale til OM Frank Arnesen. Han berømmet måten br Frank leder logen på og inkluderer brr på en meget positiv og engasjerende måte.

Terassetanker

Så sitter jeg en kveldsstund på min terasse,- på Tenerife og ser solen gå ned over Gomera. Varmt og stille, i byen, Santiago ved Los Gigantes, er det rolig etter en uke med Karneval, musikk natten lang og flotte opptog hvor det krydde av skjønnheter mer eller mindre praktfullt innpakket. Det er langt til Norge.

Men allikevel tankene begynner å vandre mot norlandets kyster og til vår loge. Vennskap, Kjærlighet og Sannhet, selvforbedring m.m. er hva vi lover oss selv og andre. Men evner logen d.v.s. vi dens medlemmer å gi dette,- klarer vi å ta imot.

Tankene farer så vidt,- ikke alle, kanskje mange føler at noe mangler og så gjør det vel det. Andre sier ingen ting,- er det ut uttrykk for at alt er i orden? Jeg kan i alle fall ikke besvare et slikt spørsmål.

Men jeg tror ingen får del i logens tilbud om de venter at alt skal komme av seg selv gjennom en innvielse og ved gradpassering. Du vinner ikke venner uten å være åpen for vennskap, som regel vinner du heller ikke venner uten å arbeide på det og du kan miste dem om du ikke stadig fortsetter dette arbeidet. Vær aktiv i logen, delta i aktivitetene så langt mulig - også utenfor logesalen, si ikke nei til oppdrag og du vil plutselig oppdage at du har fått mange nye venner. Det er selvfølgelig begrenset hvor mange logebrødre man kan ha nært vennskap til, men dette er opp til deg.

Kjærlighet er så stort et ord og omfatter også meget. De fleste har nok vist sin kjærlighet og omtanke før de ble logebrødre, men ved den stadige påminnelse som finner sted i logelivet, blir det et ord, et begrep som forhåpentligvis begynner å påvirke deg i atskillig større grad enn hva som var tilfellet tidligere. Ja, mange føler etterhvert at ord og tanker er vel og bra, men hva med handling. Og derfra er vel ikke spranget så langt til å yte på det personlige plan, til selv å ta initiativ.

Det er det personlige engasjement jeg faller tilbake på. Ordenen, Logen og embetsmennene kan skape en ramme, et tilbud, men du på selv fyller det, utover tilbudet må du i hovedsak være selvhjulpen. Ta initiativ, - om ikke annet så i første omgang til en studiesirkel. Den vil bli fulgt med oppmerksomhet.

Sverre N. Haug

God sommer!

2014 2. HALVÅR

Dato	Sal	Grad	Merknad offisiell
10.09.	B	O	Arbeidsmøte med program
17.09.	C	O	Arbeidsmøte med program
24.09.	D	O	Informasjonsmøte/ Eidsvoll arr 19:00
01.10.	A	O+	Innvielse. Galla
15.10.	D	O≡	Arbeidsmøte 1/2 års regnskap / Quiz
22.10.	C	O	Sosialaften 19:00
29.10.	D	-+	Gradspassing
12.11.	A	O	Minneloge 19:15
19.11.	B	=+	Gradspassing Ex Ov Aften
26.11.	C	O	Arbeidsmøte. Egen info kommer
10.12.	D	≡+	Gradspassing
17.12.	A	O	Julemøte

